

Om enkeltheder i lovforslaget henvises til årbøgerne fra 1948—49 og 1950—51, jfr. ovenfor.

Efter en ganske kortvarig 1. behandling, hvorunder henvistes til de under sagens behandling i tidligere samlinger afgivne udtalelser, henvistes lovforslaget til et udvalg, der underkastede det en indgående drøftelse.

I den af landstinget afgivne betænkning udtales bl. a., at der indenfor udvalget har været enighed om, at sindssygdom, åndssvaghed eller anden *betydelig sjælelig mangel* hos barnet, når lidelsen hidrører fra tiden før adoptionen og adoptanten ved adoptionen ikke var bekendt dermed, bør kunne give adgang til *ophævelse af adoptionsforholdet* på de i lovforslaget anførte vilkår.

Derimod blev der indenfor udvalget fremført en del betæneligheder ved at lade „*uhelbredelig og ondartet legemlig mangel eller sygdom*“ afgive grundlag for ophævelse af adoptionsforholdet.

Af en af retslægerrådet til udvalget afgivet erklæring af 28. februar 1951 fremgår, at rådet har store betæneligheder ved adoptionsforholdets ophævelse i tilfælde af svær legemlig eller sjælelig sygdom, idet dette efter retslægerrådets mening ofte vil være i den alvorligste modstrid med barnets interesser. Uanset disse betæneligheder har retslægerrådet dog ment, at en lovgivning som den foreslåede alligevel kan anbefales, når domstolenes konkrete skøn bliver afgørende, og under forudsætning af, at sager af denne art bliver forelagt retslægerrådet, inden afgørelse finder sted.

Selvom der indenfor udvalget gjorde sig de samme betæneligheder gældende, dog kun med hensyn til de legemlige mangler, „har et *flertal* (Ingefred Juul Andersen, Dons, Dose, Elmquist, Ingeborg Hansen, Sofie Hansen, Johannes Jensen, H. P. Johansen, Anna Rasmussen og Nikoline Winther) indenfor udvalget dog ment at kunne tiltræde en af justitsministeren foreslået ændring af § 2, således at „*uhelbredelig og ondartet legemlig mangel eller sygdom*“ erstattes med ordene: „*eller af betydelig legemlig mangel*“, idet flertallet må erkende, at der, selvom vidtgående hensyn til barnets interesser må tages, kan forekomme tilfælde, i hvilke et barn lider af så alvorlige legemlige mangler, at hensynet til adoptivforældrene kan berettige til en ophævelse.“

Det nævnte flertal indstillede lovforslaget til vedtagelse med den af justitsministeren foreslåede ændring, hvorefter adoptionslovens § 20, stk. 2, skulle erstattes af følgende:

„Såfremt adoptivbarnet viser sig at lide af sindssygdom, åndssvaghed, anden betydelig sjælelig mangel eller af betydelig legemlig mangel og der ikke er rimelig udsigt til varig helbredelse, kan adoptivforholdet efter påstand ophæves ved dom, hvis lidelsen